

φησίν, «ἰδού, ἀλλαντοπώλης προσχωρεῖ.
Ἄρ' οὐκ ἐθέλεις σῖτον ὠνεῖσθαι; Μάλα
15 γὰρ πεινῶμεν.» Ὁ οὖν Δικαιοπόλις τὸν
ἀλλαντοπώλην καλεῖ καὶ σῖτον ὠνεῖται.
Οὕτως οὖν ἐν τῇ στοᾷ καθίζονται
ἀλλαντας ἐσθίοντες καὶ οἶνον πίνοντες.

Μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον ὁ Δικαιοπόλις,
20 «ἄγετε,» φησίν, «ἄρ' οὐ βούλεσθε ἐπὶ τὴν
Ἀκρόπολιν ἀναβαίνειν καὶ τὰ ἱερὰ
θεᾶσθαι;» Ὁ μὲν πάππος μάλα κάμνει
καὶ οὐκ ἐθέλει ἀναβαίνειν, οἱ δὲ ἄλλοι
λείπουσιν αὐτὸν ἐν τῇ στοᾷ καθιζόμενον
25 καὶ διὰ τοῦ ὁμίλου ὠθιζόμενοι ἐπὶ τὴν
Ἀκρόπολιν ἀναβαίνουνσιν.

Ἐπεὶ δὲ εἰς ἄκρᾱν τὴν Ἀκρόπολιν
ἀφικνοῦνται καὶ τὰ προπύλαια
διαπερῶσιν, τὸ τῆς Παρθένου ἱερὸν
30 ὁρῶσιν ἐναντίον καὶ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς
εἰκόνα, μεγίστην οὖσαν, ἐνόπλιον καὶ
δόρυ δεξιᾷ φέρουσιν. Πολὺν οὖν χρόνον
ἡσυχάζουσιν οἱ παῖδες τὴν θεὸν θεώμενοι,

πίνω *beber*

ἄγε (sg.), **ἄγετε** (pl.)

¡venga!, ¡vamos!

ἐναντίος, ἐναντίᾱ, ἐναντίον

opuesto; enfrente

ἐνόπλιος, ἐνόπλιον

armado, -a

τὸ δόρυ

(τοῦ δόρατος)

ὁ Δ. ὠνεῖται τοὺς ἀλλαντας

ἐσθίων (m.)

ἐσθίονσα (f.)

ἐσθίον (n.)

(gen.: ἐσθιοντος,

ἐσθιούσης,

ἐσθιοντος)

οἱ ἀλλαντες

(ὁ ἀλλᾶς,

τοῦ ἀλλαντος)

πίνων (m.)

πίνουσα (f.)

πῖνον (n.)

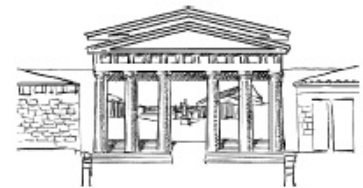
(gen.: πίνοντος,

πινούσης,

πίνοντος)

τὸ ἱερόν

(τοῦ ἱεροῦ)

τὰ προπύλαια (τῶν προπυλαίων)

ὤν (m.)

οὔσα (f.)

ὄν (n.)

(gen.: ὄντος,

οὔσης,

ὄντος)

< εἰμι

ἡ τῆς Ἀθηνᾶς εἰκὼν

(τῆς εἰκόνης)

φέρων (m.)

φέρουσα (f.)

φέρον (n.)

(gen.: φέροντος,

φερούσης,

φέροντος)

ἡ Ἀθηνᾶ

(τῆς Ἀθηνᾶς)

πόρρω ↔ ὀπισθεν

τὸ ἄγαλμα (τοῦ ἀγάλματος)
= ἡ εἰκὼν
κοσμέω (< κόσμος) : καλὸν ποιέω

σκοτεινός, -ή, -όν < σκότος

ἡ θεὸς
λάμπεται

ὁ Φειδίᾱς
(τοῦ Φειδίου)

ἡ ἄσπίς
(τῆς ἀσπίδος)

ἀνέχω = αἶρω

πολιοῦχος, -ον : ἡ Ἀθηνᾶ
πολιοῦχός ἐστιν =
ἡ Ἀ. τὴν πόλιν φυλάττει

ἀνέχων (m.)
ἀνέχουσα (f.)
ἀνέχον (n.)
(gen.: ἀνέχοντος,
ἀνεχούσης,
ἀνέχοντος)

ἡ Νίκη
(τῆς Νίκης)

τέλος δὲ ὁ Δικαιοπόλις, «ἄγετε,» φησίν,
«ἄρ' οὐ βούλεσθε τὸ ἱερὸν θεᾶσθαι;» Καὶ 35
ἡγεῖται αὐτοῖς πόρρω.

Μέγιστόν ἐστι τὸ ἱερὸν καὶ κάλλιστον.
Πολὺν χρόνον τὰ ἀγάλματα θεῶνται, ἃ
τὸ πᾶν ἱερὸν κοσμεῖ. Ἀνεωγμένοι εἰσὶν
αἱ πύλαι· ἀναβαίνουσιν οὖν οἱ παῖδες καὶ 40
εἰσέρχονται. Πάντα τὰ εἴσω σκοτεινά
ἐστίν, ἀλλ' ἐναντίαν μόλις ὁρῶσι τὴν τῆς
Ἀθηνᾶς εἰκόνα, τὸ κάλλιστον ἔργον τοῦ
Φειδίου. Ἡ θεὸς λάμπεται χρυσῶ, τῇ μὲν
δεξιᾷ Νίκην φέρουσα τῇ δὲ ἀριστερᾷ τὴν 45
ἄσπίδα. Ἄμα τ' οὖν φοβοῦνται οἱ παῖδες
θεώμενοι καὶ χαίρουσιν. Ὁ δὲ Φίλιππος
προχωρεῖ καὶ τὰς χεῖρας ἀνέχων τῇ θεῷ
εὐχεται· «ὦ Ἀθηνᾶ Παρθένε, παῖ Διός,
πολιοῦχε, ἔλεως ἴσθι καὶ ἄκουέ μου 50
εὐχομένου· σῶζε τὴν πόλιν καὶ σῶζε ἡμᾶς
ἐκ πάντων κινδύνων.» Ἐνταῦθα δὴ πρὸς
τὴν Μέλιτταν ἐπανερχεται καὶ ἡγεῖται
αὐτῇ ἐκ τοῦ ἱεροῦ.

κάλλιστος, καλλίστη,
κάλλιστον

bellísimo, el más bello

κοσμέω *adornar*

ὁ χρυσός, τοῦ χρυσοῦ *oro*

ἄμα *al mismo tiempo*

ἐπανερχομαι *volver, regresar*

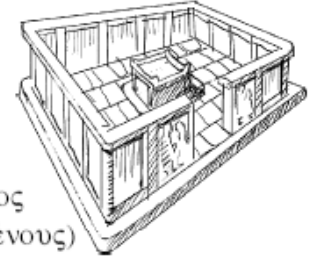
ἃ *que, la que*
ἀνεωγμένοι *abiertas*
τὰ εἴσω *el interior*

55 Πολύν τινα χρόνον τοὺς τεκόντας
ζητοῦσιν, τέλος δὲ εὐρίσκουσιν αὐτοὺς
ὅπισθεν τοῦ ἱεροῦ καθορῶντας τὸ τοῦ
Διονύσου τέμενος. Ὁ δὲ Δικαιοπόλις,
«ἰδοὺ, ὦ παῖδες,» φησίν, «ἤδη
60 συλλέγονται οἱ ἄνθρωποι εἰς τὸ τέμενος.
Καιρός ἐστι καταβαίνειν καὶ ζητεῖν τὸν
πάππον.»

Καταβαίνουν οὖν καὶ σπεύδουσι
πρὸς τὴν στοάν· ἐκεῖ δὲ εὐρίσκουσι τὸν
65 πάππον ὀργίλως ἔχοντα. «ᾠ τέκνον,»
φησίν, «τί ποιεῖς; Διὰ τί με λείπεις
τοσοῦτον χρόνον; Διὰ τί τὴν πομπὴν οὐ
θεώμεθα;» Ὁ δὲ Δικαιοπόλις, «θάρρει,
πάππα,» φησίν· «νῦν γὰρ πρὸς τὸ τοῦ
70 Διονύσου τέμενος πορευόμεθα δι' ὀλίγου
γὰρ γίγνεται ἡ πομπή. Ἄγε δῆ.» Οὕτω
λέγει καὶ ἡγεῖται αὐτοῖς πρὸς τὸ τέμενος.

οἱ τεκόντες, τῶν τεκόντων
(< τίκτω) : ὁ πατὴρ καὶ ἡ
μήτηρ

καθ-οράω

τὸ τέμενος
(τοῦ τεμένους)

ὁ πάππος
ὀργίλως ἔχει
ὀργίλως ἔχω
= ἀγανακτέω

τὸ τέκνον (τοῦ τέκνου) = ὁ υἱός

ἡ πομπή (τῆς πομπῆς)

τὸ τέμενος, τοῦ τεμένους *santuario, recinto sagrado*

συλλέγομαι *reunirse*

ὀργίλος, -η, -ον *enojado, irritado*

ἔχω (+ adv.) *estar, ser, encontrarse*

ὀργίλως ἔχω *estar enojado*

Τῶν παρόντων πολλοὶ
μεθύοντες κωμάζουσιν.

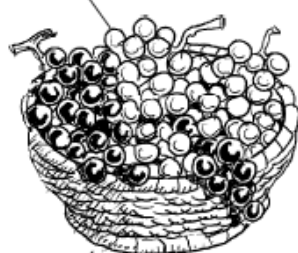

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ (β)

Ἐσπέρᾱ ἤδη πάρεστιν. Δι' ὀλίγου
σιγῶσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· ὁ γὰρ κήρυξ
προσχωρεῖ καὶ βοῶν, «σιγᾶτε, ὦ πολῖται,» 75
φησὶν· «ἢ γὰρ πομπὴ προσχωρεῖ. Ἐκποδὼν
γίγνεσθε.» Πάντες οὖν ἐκποδὼν γίνονται
καὶ τὴν πομπὴν μένουσιν.

Ἐνταῦθα δὴ τὴν πομπὴν ὁρῶσι
προσχωροῦσαν. Ἦγούνται μὲν οἱ κήρυκες· 80
ἔπειτα δὲ παρθένοι κάλλισται βαδίζουσι
κανᾶ φέρουσαι βοτρυῶν πλήρη. Ἔπονται
δὲ αὐταῖς πολλοὶ τε πολῖται ἄσκοὺς
οἴνου φέροντες καὶ πολλοὶ μέτοικοι

ὁ βότρυς (τοῦ βότρυος)

τὸ κανοῦν (< κᾶνεον)
(τοῦ κανοῦ, τὰ κανᾶ)

πλήρη = μεστὰ

ὁ ἄσκός (τοῦ ἄσκοῦ)

ὁ κήρυξ, τοῦ κήρυκος

heraldo, mensajero

ἐκποδὼν *fuera, lejos*

ἐ. γίγνομαι *salir del*

camino, quitarse de enmedio

ὁ μέτοικος, τοῦ μετοίκου

*meteco (extranjero residente
en Atenas)*

85 σκάφια φέροντες. Ἐπειτα δὲ προχωρεῖ ὁ
τοῦ Διονύσου ἱερεὺς καὶ ἅμ' αὐτῷ νεᾶνῖαι
ἄριστοι τὴν τοῦ Διονύσου εἰκόνα
φέροντες. Τελευταῖοι δὲ οἱ ὑπηρέται
ἔρχονται τὰ ἱερεῖα ἄγοντες.

90 Πάντες οὖν χαίροντες τῇ πομπῇ
ἔπονται πρὸς τὸ τοῦ θεοῦ τέμενος. Ἐπεὶ
δὲ ἀφικνοῦνται, ὁ μὲν ἱερεὺς καὶ οἱ
νεᾶνῖαι τὴν τοῦ θεοῦ εἰκόνα εἰς τὸ ἱερὸν
φέρουσιν, οἱ δὲ ὑπηρέται τὰ ἱερεῖα πρὸς
95 τὸν βωμὸν ἄγουσιν. Ἐπειτα δὲ ὁ κῆρυξ
τῷ δήμῳ κηρύττων, «εὐφημεῖτε, ὦ
πολίται,» φησὶν. Σιγᾷ οὖν ὁ πᾶς ὄμιλος
καὶ ἡσυχος μένει.

Ὁ δὲ ἱερεὺς τὰς χεῖρας πρὸς τὸν
100 οὐρανὸν αἶρων, «ὦ ἄναξ Διόνυσε,» φησὶν,
«ἄκουέ μου εὐχομένου· Βρόμιε, τήν τε
θυσίαν δέχου καὶ ἔλεως ἴσθι τῷ δήμῳ·
σὺ γὰρ ἔλεως ὢν τάς τε ἀμπέλους σώζεις
καὶ αὐξάνεις τοὺς βότρυας ὥστε παρέχειν
105 ἡμῖν τὸν οἶνον.»

ἄριστος, ἀρίστη, ἀριστον
el mejor, noble
τελευταῖος, τελευταία,
τελευταῖον *último, final*
τὸ ἱερεῖον, τοῦ ἱερείου
víctima (del sacrificio)

ὁ δῆμος, τοῦ δήμου
pueblo
ἡσυχος, -ον *tranquilo*
ὁ ἄναξ, τοῦ ἀνακτος
soberano, señor
ὁ Βρόμιος, τοῦ Βρομίου
Bromio, Tonante, estruendoso
(epíteto de Dioniso)

τὸ σκάφιον (τοῦ σκαφίου)

ὁ ὑπηρέτης
(τοῦ ὑπηρετοῦ)
= ὁ δοῦλος

ὁ ἱερεὺς (τοῦ ἱερέως)

κηρύττω < κῆρυξ
εὐφημεῖτε : ἡσυχάζετε, σιγάτε

ἡσυχος, ἡσυχον < ἡσυχάζω

ὁ οὐρανός (τοῦ οὐρανοῦ)

τὸ ἱερεῖον

ἡ θυσία (τῆς θυσίας)

δέχου = λάμβανε

αὐξάνω = πληθύνω

ὥστε παρέχειν (ὥστε + *inf.*)

= ὥστε παρέχουσιν

ὁ ἱερεὺς σφάττει τὰ ἱερεῖα

οἱ ὑπηρέται κατα-τέμνουσι
τὰ ἱερεῖα

σπένδω = σπονδὴν ποιέομαι

οἱ ὑπηρέται
τὰ ἱερεῖα
δι-αιροῦσιν

ἡ δαῖς (τῆς δαιτός) :
τὸ ἐκ τῶν ἱερείων δεῖπνον
τέρπομαι = χαίρω

πολλοὶ ἄνθρωποι
κωμάζουσιν

Οἱ δὲ παρόντες πάντες βοῶσιν·
«Ἐλελεῦ, ἱου, ἱου, Βρόμιε, ἴλεως ὢν τοὺς
τε βότρυας αὖξανε καὶ παρέχε ἡμῖν τὸν
οἶνον.» Ἐπειτα δὲ ὁ ἱερεὺς σφάττει τὰ
ἱερεῖα· οἱ δὲ ὑπηρέται ἕτοιμοι ὄντες 110
λαμβάνουσιν αὐτὰ καὶ κατατέμνουσιν.
Καὶ τὰ μὲν τῷ θεῷ παρέχουσιν ἐν τῷ
βωμῷ καίοντες, τὰ δὲ τοῖς παροῦσι
διαιροῦσιν. Ἐπεὶ δὲ ἕτοιμά ἐστι πάντα,
ὁ ἱερεὺς οἶνον σπένδει καὶ τῷ θεῷ 115
εὐχεται. Ἐνταῦθα δὲ πάντες τὸν τ'οἶνον
πίνουσι καὶ τὰ κρέα ἐσθίουσι τῇ δαιτὶ
τερπόμενοι.

Μέση νῦξ νῦν ἐστίν, τῶν δὲ παρόντων
πολλοὶ μεθύοντες κωμάζουσιν. Ἡ οὖν 120

ἐλελεῦ, ἱου, ἱου
(cantos rituales intraducibles)

ἕτοιμος, ἐτοίμη, ἕτοιμον
dispuesto, preparado

παρόντες, παροῦσι,
παρόντων < πάρειμι

τὰ μὲν... τὰ δέ...
unos (pedazos)... otros...

τὰ κρέα
la(s) carne(s)

Μυρρίνη, φοβουμένη ὑπὲρ τῶν παίδων,
 «ἄγε δὴ, ὦ ἄνερ,» φησὶν, «ὁ πάππος μάλα
 κάμνει. Καιρὸς ἐστὶν ἐπανιέναι πρὸς τὰς
 πύλᾱς καὶ καθεύδειν.» Ὁ δὲ πάππος, «τί
 125 λέγεις;» φησὶν, «οὐ κάμνω ἐγώ. Βούλομαι
 κωμάζειν.» Ὁ δὲ Δικαιοπόλις, «γέρων
 εἶ, πάππα,» φησὶν· «οὐ προσήκει σοι
 κωμάζειν. Ἐλθέ.» Οὕτω λέγει καὶ ἡγεῖται
 αὐτοῖς πρὸς τὰς πύλᾱς. Ἐπεὶ δὲ
 130 ἀφικνοῦνται, τὸν ἡμίονον εὕρισκousι καὶ
 πάντες χαμαὶ καθεύδουσιν.

ὁ γέρων (τοῦ γέροντος)
 ↔ ὁ νεανίας

ὁ Δ. καὶ οἱ ἄλλοι χαμαὶ
 καθίζουσιν
 (χαμαί = ἐπὶ τῇ γῇ)

Singular

<i>Nom.</i>	ὁ	ἱερεύ-ς
<i>Voc.</i>	ὦ	ἱερεῦ
<i>Acc.</i>	τὸν	ἱερέα
<i>Gen.</i>	τοῦ	ἱερέως
<i>Dat.</i>	τῷ	ἱερεῖ

Plural

<i>Nom.</i>	οἱ	ἱερῆς (-εῖς)
<i>Voc.</i>	ὦ	ἱερῆς (-εῖς)
<i>Acc.</i>	τούς	ἱερέας
<i>Gen.</i>	τῶν	ἱερέων
<i>Dat.</i>	τοῖς	ἱερεῦ-σι(ν)

προσῆκει *conviene*